

full DOMINICAL

ANEU MAR ENDINS

† JOSEP ÀNGEL SAIZ MENESES
Bisbe de Terrassa

Actualitat de sant Pau

Ahir vàrem celebrar la festa de la Conversió de l'Apòstol sant Pau, i es va concloure la Setmana de Pregària per la Unitat dels Cristians. Enguany, tal com ho hem vist, la reflexió s'ha articulada a partir d'un episodi de la seva vida situat en el quart viatge de l'apòstol, en aquest cas a Roma. La seva figura i el seu missatge són de molta actualitat en una societat tan multicultural i multireligiosa com ho és la nostra.

Recordem que va néixer a Tars, a l'actual Turquia, a començaments de l'era cristiana. Era una ciutat amb un fort caràcter hel·lenístic, que l'any 66 abans de Crist es convertí en la capital de la província romana de Cilícia. Pau era fill de pares jueus, descendent de la tribu de Benjamí i també va tenir la ciutadania romana. Aquest context vital i social en la confluència de tres cultures va tenir una gran influència en ell: de la seva ciutat d'origen en rebé l'impuls per anar sempre a la recerca d'uns nous horitzons, i va heretar de la família una consciència ferma de la seva identitat hebrea.

L'experiència de l'encontre amb Crist ressuscitat va transformar radicalment la seva existència, passant de ser un perseguidor de la fe cristiana a ser apòstol del Senyor. Va ser una experiència impactant i definitiva, una trobada que va convertir l'antic fariseu, observant estricta de la llei, en l'apòstol dels gentils. En les seves cartes es refereix a aquest fet essencial i parla sobretot d'una revelació i una vocació en aquest encontre amb el Senyor Ressuscitat.

Pau se sap cridat pel Senyor que l'envia. Acostumava a encapçalar les seves cartes presentant-se com apòstol de Jesucrist per voluntat de Déu. D'aquesta manera reconeix que la iniciativa és de Déu. Aquesta voluntat de Déu en la cri-

da concreta s'ha de situar en el pla diví de salvació. Així doncs, l'apostolat no és una tasca purament humana, sinó que brota de la voluntat de Déu i requereix la col·laboració de la persona cridada. Per això la vida de l'apòstol està referida sempre al Senyor i en ell troba el seu sentit, la seva fortalesa i la gràcia per a dur a terme la missió encomanada.

L'apòstol és un testimoni enviat. Testimoni és aquell qui veu, qui escolta, qui experimenta. Ell ha vist el Senyor (cf. *1Cor 9,1*), ell ha estat testimoni del Senyor Ressuscitat i hi respon lliurant-se totalment a la tasca confiada: anunciar l'evangeli per tot el món conegut. Ha rebut una missió que ha de portar a la pràctica, deixant en un segon pla qualsevol interès personal. Al mateix temps, la seva gran força es troba en la plena consciència de ser impulsat pel mateix Crist, amb la convicció que tot i les dificultats, és més gran la força de Crist a través de la seva feblesa.

Sant Pau serà el missatger de la universalitat de la salvació, anunciarà que totes les persones estan cridades a la salvació, sense diferències, sense exclusivismes. Tal com diu als cristians de Galàcia, «ja no compta ser jueu o grec, esclau o lliure, home o dona. Tots sou una sola cosa en Jesucrist» (*Ga 3,28*). La salvació no està en funció de la pertinença a un poble, ni tan sols en funció de l'observança d'una llei. Déu ha intervingut en la història mitjançant l'enviament del seu Fill, que pel seu misteri pasqual salva la humanitat. Al mateix temps, l'apòstol Pau va saber acollir els valors positius de la filosofia del seu temps, amb una mirada positiva, inclusiva, tal com ho recomana a la comunitat de Filipis: «Finalment, germans, interesseu-vos per tot allò que és veritat, respectable, just, net, amable, de bona reputació, virtuós i digne d'elogi» (*Fl 4,8*).

Sant Pau caient del cavall, imatge del cadiram de la Catedral de Terrassa

ENTREVISTA

Acollim els més febles

CARLOS CABECINHAS

El Santuari de Fátima (Portugal) rep anualment més de 5 milions de pelegrins i visitants. El 80% són portuguesos, mentre que el 20% restant són majoritàriament espanyols. Si bé els santuaris són sempre llocs especials, Fátima ho és «com a lloc d'oració i d'una forta experiència de Déu». Aquesta va ser l'experiència dels vidents, fa cent anys, «dirigida per la mà maternal de Maria, però que avui continua essent la gran experiència que tenen els pelegrins», assegura el rector del Santuari, el P. Carlos Cabecinhas.

Com rebeu el pelegrí i quines propostes li feu?

El Santuari de Fátima està organitzat per respondre a allò que porta les persones a venir-hi, però també busca proposar itineraris d'oració i d'experiència del lloc d'acord amb el nostre missatge. Tenim un pla pastoral, un tema que guia les nostres activitats i iniciatives i determina un itinerari d'oració per visitar els espais del Santuari.

Com feu del Santuari un lloc d'acollida de la fragilitat?

Si hi ha algun lloc on es reuneixen els fràgils és en els santuaris. Conscients d'això, busquem promoure activitats per als més fràgils: recessos per a malalts i persones amb discapacitat i les seves famílies; acollida a persones que necessiten ser escoltades i ajudades espiritualment; pelegrinatges per a ancians... Actualment, estem organitzant una jornada nacional sobre els nens, la mort i el dol. Són els més febles els qui més desafien la cura pastoral del Santuari.

Com treballeu amb els joves?

Els joves sempre han tingut una forta presència a Fátima. Per a ells, tenim propostes concretes: reunions, activitats, voluntariat i espais d'oració. Amb l'anunci de la Jornada Mundial de la Joventut de Lisboa, el 2022, hi haurà molts joves que visitaran Fátima. Volem que aquesta ocasió ens porti a desenvolupar el ministeri juvenil del Santuari. La fe cristiana catòlica a Portugal té les condicions per mantenir-se.

Oscar Bardají i Martín

GLOSSA

El retorn a la fe i les homilies

Diumenge al matí, acabada la missa, un senyor d'uns setanta anys s'acosta a la sagristia, saluda el celebrant i li pondera positivament l'homilia amb què ha comentat l'evangeli del dia. En la seva explicació, li diu que havia estat educat en una família cristiana preocupada pel seu creixement en la fe. L'inicià en la pregària, completà la formació familiar amb la catequesi, l'acompanyà en la recepció dels sagraments. «Pensó —deia el senyor— que els pares ho varen fer prou bé. Al seu costat vaig descobrir Jesús i els camins que ens mostra amb la seva paraula i la seva activitat: amor i bones obres, estimar i servir. Tot anava prou bé, però després de rebre el sagrament de la confirmació i ja a la universitat, vaig passar per una crisi vital trasbalsadora que va afectar molts aspectes de la meua vida. La religiositat s'afeblí. Vaig deixar l'eucaristia; em semblava que les homilies eren repetitives, amb poc contingut, i, en ocasions, improvisades; que el ritual era poc actual... L'afebliment de la pregària va fer la resta. Vaig començar a posar en dubte alguns manaments i normes que en aquell moment em semblaven ancorats en el passat. No em deixà mai, però, una guspira de fe que

feia que, tot i que fos molt de tant en tant, pensés en Déu i que les grans preguntes encara m'interpel·lessin. Fa cinc anys vaig descobrir aquesta església; hi vaig entrar i estaven celebrant missa. L'homilia va ser entenedora, ben estructurada, amb contingut i, alhora, planera. El diumenge següent vaig tornar-hi. Celebrava un altre sacerdot, però l'homilia va anar pel mateix camí. Les homilies em van fer replantejar actituds i capteniments i em van acostar a l'Evangelí i a Jesús. Mesos després, em vaig anar a confessar. Fou el retorn del fill pròdig i el Pare hi era. Li explico tot això perquè suposo que preparar les homilies no deu ser pas fàcil però, no ho dubti, és molt important. Jo he tornat a la fe gràcies a elles.»

En cada celebració de l'eucaristia la Paraula de Déu és anunciada per ser rebuda, acollida i viscuda com a testimoni. D'aquí la responsabilitat dels preveres a l'hora de preparar-la. L'homilia prolonga la proclamació de la Paraula. Convé pensar-la, reflexionar-la, meditar-la, pregar-la i assumir-la. «Llavors, començant pels llibres de Moisès i continuant pels de tots els profetes, els va explicar tots els passatges de les Escripures que es refereixen a ell» (Lc 24,27).

HECHOS DE VIDA

MN. JOSEP M. ALIMBAU ARGILA

Reflexión ante la Jornada Mundial del Enfermo (11 de febrero)

León Felipe citó a Whitman diciendo que: «Había poetas que carecían de biografía, pero que sus **vidas** estaban llenas de **dolor, de sufrimiento, de fracasos...**». Y que «el **dolor, las lágrimas bien lloradas, las enfermedades... no se narran, se cantan**». ¡**Son gloria!**

El mismo poeta que tan bien **cantó la Cruz y las Lágrimas** al decir: «**Cuando mis lágrimas alcanzan tu Luz, la función de mis ojos ya no será llorar sino ver. Como se acuña el oro, se acuñará la lágrima.**»

La poesía era para él un **curso espiritual de primer or-**

den al que la **vida —la suya y la de todos los que padecemos, sufrimos estamos enfermos—, deberíamos cantar** siempre.

Hay hombres y mujeres que hoy son incapaces de **edificar con gozo y alegría** aquello que: «**El hombre moderno ha perdido**». Y que: «**Todo ser humano necesita**»: La **Fe en Dios**.

Los que han sabido **edificar sobre la Roca** —no sobre **arena**— la **Fe en Jesucristo, nada ni nadie** les podrá **socavar ni arrebatar su Tesoro** que **da y dará sentido** a nuestras **vidas y a todo** cuanto nos **acaezca**.

Lectures de la missa diària i santoral

27. ■ Dilluns (lit. hores: 3a setm.) [2Sa 5,1-7.10 / Sl 88 / Mc 3,22-30]. Santa Àngela Mèrici (1470-1540), vg., fund. ursulines (Brèscia, 1535). Sant Enric d'Ossó i Cervelló (Vinebre, Ribera d'Ebre 1840 - Gilet, València 1896), prev., fund. de les teresianes (STJ). Sant Vitalià, papa (657-672); sant Emeri o Mer, abat de Banyoles; sant Julià, bisbe de Burgos.

28. □ Dimarts [2Sa 6,12b-15.17-19 / Sl 23 / Mc 3,31-35]. Sant Tomàs d'Aquino (†1274), prev. dominicà i doctor de l'Església, patró dels estudiosos i els estudiants, venerat a Tolosa de Llenguadoc. Sant Flavià, soldat mr.; sant Tirs, atleta mr.; sant Julià, bisbe de Conca; sant Leòndes, mr.; beata Gentil Giusti, mare de família.

29. ■ Dimecres [2Sa 7,4-17 / Sl 88 / Mc 4,1-20]. Sant Pere Nolasc (s. XIII), rel. barceloní, fund. mercedaris (OdeM). Sant Valeri o Valer, bisbe de Saragossa i mr. (s. IV), venerat a Roda d'Isàvena. Sant Sulpici Sever, bisbe; sant Julià, bisbe de Toledo; beata Arcàngela Giarli, vg. carmelitana. Beat Manuel Domingo i Sol (Tortosa, 1836-1909), prev., fund. dels Operaris diocesans (OD).

30. ■ Dijous [2Sa 7,18-19.24-29 / Sl 131 / Mc 4,21-25]. Santa Martina, vg. i mr.; sant Adelelm (Lesmes), bisbe de Burgos (benedictí, s. XI); santa Jacinta de Mariscotti, vg. terciària franciscana; sant Mucià-Maria Wiaux, rel. La Salle.

31. □ Divendres [2Sa 11,1-4a.5-10a.13-17 / Sl 50 / Mc 4,26-34]. Sant Joan Bosco (1815-1888), prev. de Torí, fund. congregacions salesianes (SDB), patró del cinema; santa Marcel·la, viuda.

1. ■ Dissabte [2Sa 12,1-7a.10-17 / Sl 50 / Mc 4,35-41]. Sant Cecili, bisbe de Granada i mr.; sant Brígida d'Escòcia, vg.; beates Maria-Anna Vaillot i Otilia Baumgarten, rel. paüles.

2. □ † Diumenge vinent, Presentació del Senyor, antigament Purificació de Maria, i popularment la Candelera (pel ritu de la llum) (lit. hores: 4a setm.) [Mt 3,1-4 / Sl 23 / He 2,14-18 / Lc 2,22-40 (o bé: 2,22-32)]. Mare de Déu patrona dels cerers i dels electricistes; altres advocacions marianes: Candelera (Valls), Candelaria (Tenerife), Ajuda (Barcelona), Calle (Palència)...; sant Corneli, bisbe.

Intencions del Sant Pare per al mes de febrer

Perquè el clam dels germans migrants víctimes del tràfic criminal sigui escoltat i considerat.

DIUMENGE III DE DURANT L'ANY

COMENTARI

Lectura del llibre d'Isaïes (Is 8,23b-9,3)

En temps passat, el Senyor humilià el país de Zabuló i de Neftalí, però a la fi dels temps enalltirà el camí del Mar, l'altra banda del Jordà, Galilea dels pagans. El poble que avançava a les fosques ha vist una gran llum, una llum resplendeix per als qui vivien al país tenebrós. Els heu omplert de goig, d'una alegria immensa; s'alegren davant vostre com la gent a la sega, com fan festa els venedors quan reparteixen el botí. Heu trossejat el jou que li pesava, la barra que duia a l'espatlla i l'agulló del qui l'arriava; tot ho heu trossejat com al dia de Madián.

Salm responsorial (26)

R. *El Senyor m'illumina i em salva.*

El Senyor m'illumina i em salva, / ¿qui em pot fer por? / El Senyor és el mur que protegeix la meua vida, / ¿qui em pot esfereir? R.

Una cosa he demanat al Senyor, / i la desitjo amb tota l'ànima: / poder viure a la casa del Senyor / i vetllar pel seu temple. R.

N'estic cert, fruitaré en la vida eterna / de la bondat que em té el Senyor. / Espera en el Senyor! / Sigués valent! Que el teu cor no defalleixi. / Espera en el Senyor! R.

Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint (1Co 1,10-13.17)

Germans, pel nom de Jesucrist, el nostre Senyor, us demano que aneu d'acord i que no hi hagi divisions entre vosaltres; estigueu ben units en una sola manera de pensar i en un sol parer. Perquè alguns de la casa de Cloa m'han parlat de les desavinences que hi ha entre vosaltres. Vull dir que cadascú de vosaltres afirma: «Jo soc partidari de Pau», «doncs jo, d'Apol·ló», «jo, de Queses», «jo, de Crist». ¿Com és això? ¿El Crist està dividit? ¿És que Pau ha estat crucificat per vosaltres o heu estat batejats en el nom de Pau? Crist no m'ha enviat a batejar, sinó a anunciar l'evangeli, i a fer-ho sense recórrer a un llenguatge de savis, perquè la creu de Crist no perdi el seu valor.

✠ Lectura de l'Evangelí segons sant Mateu (Mt 4,12-23)

Quan Jesús sentí a dir que Joan havia estat empresonat, se'n tornà a Galilea, però no anà a viure a Natzaret, sinó a Cafar-Naüm, vora el llac, a la regió de Zabuló i de Neftalí, perquè s'havia de complir allò que anunciava el profeta Isaïes: «País de Zabuló i de Neftalí, camí del mar, l'altra banda del Jordà, Galilea dels pagans: El poble que vivia a les fosques ha vist una gran llum, una llum resplendeix per als qui vivien al país tenebrós». Des d'aquell temps Jesús començà a predicar així: «Convertiu-vos, que el Regne del cel és a prop».

Tot vorejant el llac de Galilea, veié dos germans, Simó, l'anomenat Pere, i Andreu. Estaven tirant el filat a l'aigua, perquè eren pescadors, i els digué: «Veniu amb mi, i us faré pescadors d'homes». Inmediatament abandonaren les xarxes i se'n anaren amb ell.

Més enllà veié altres dos germans, Jaume i Joan, fills de Zebedeu. Eren a la barca amb el seu pare, repassant les xarxes, i Jesús els cridà. Ells abandonaren immediatament la barca i el pare, i se'n anaren amb ell. I anava per tot Galilea, ensenyant a les sinagogues, predicant la Bona Nova del Regne i guarint entre la gent tota malaltia.

Lectura del libro de Isaías (Is 8,23b-9,3)

En otro tiempo, humilló el Señor la tierra de Zabulón y la tierra de Neftalí, pero luego ha llenado de gloria el camino del mar, el otro lado del Jordán, Galilea de los gentiles. El pueblo que caminaba en tinieblas vio una luz grande; habitaba en tierra y sombras de muerte, y una luz les brilló. Acreciste la alegría, aumentaste el gozo; se gozan en tu presencia, como gozan al segar, como se alegran al repartirse el botín. Porque la vara del opresor, el yugo de su carga, el bastón de su hombro, los quebrantaste como el día de Madián.

Salmo responsorial (26)

R. *El Señor es mi luz y mi salvación.*

El Señor es mi luz y mi salvación, / ¿a quién temeré? / El Señor es la defensa de mi vida, / ¿quién me hará temblar? R.

Una cosa pido al Señor, / eso buscaré: / habitar en la casa del Señor / por los días de mi vida; / gozar de la dulzura del Señor, / contemplando su templo. R.

Espero gozar de la dicha del Señor / en el país de la vida. / Espera en el Señor, sé valiente, / ten ánimo, espera en el Señor. R.

Lectura de la primera carta del apóstol san Pablo a los Corintios (1Cor 1,10-13.17)

Os ruego, hermanos, en nombre de nuestro Señor Jesucristo, que digáis todos lo mismo y que no haya divisiones entre vosotros. Estad bien unidos con un mismo pensar y un mismo sentir. Pues, hermanos, me he enterado por los de Cloe de que hay discordias entre vosotros. Y os digo esto porque cada cual anda diciendo: «Yo soy de Pablo, yo soy de Apolo, yo soy de Cefas, yo soy de Cristo». ¿Está dividido Cristo? ¿Fue crucificado Pablo por vosotros? ¿Fuisteis bautizados en nombre de Pablo? Pues no me envió Cristo a bautizar, sino a anunciar el Evangelio, y no con sabiduría de palabras, para no hacer ineficaz la cruz de Cristo.

✠ Lectura del santo Evangelio según san Mateo (Mt 4,12-23)

Al enterarse Jesús de que habían arrestado a Juan se retiró a Galilea. Dejando Nazaret se estableció en Cafarnaún, junto al mar, en el territorio de Zabulón y Neftalí, para que se cumpliera lo dicho por medio del profeta Isaías: «Tierra de Zabulón y tierra de Neftalí, camino del mar, al otro lado del Jordán, Galilea de los gentiles. El pueblo que habitaba en tinieblas vio una luz grande; a los que habitaban en tierra y sombras de muerte, una luz les brilló». Desde entonces comenzó Jesús a predicar diciendo: «Convertíos, porque está cerca el reino de los cielos».

Paseando junto al mar de Galilea vio a dos hermanos, a Simón, llamado Pedro, y a Andrés, que estaban echando la red en el mar, pues eran pescadores. Les dijo: «Venid en pos de mí y os haré pescadores de hombres». Inmediatamente dejaron las redes y lo siguieron. Y pasando adelante vio a otros dos hermanos, a Santiago, hijo de Zebedeo, y a Juan, su hermano, que estaban en la barca repasando las redes con Zebedeo, su padre, y los llamó. Inmediatamente dejaron la barca y a su padre y lo siguieron. Jesús recorría toda Galilea enseñando en sus sinagogas, proclamando el evangelio del reino y curando toda enfermedad y toda dolencia en el pueblo.

«Anà a viure a Cafarnaüm, perquè s'havia de complir allò que anunciava Isaïes»

JORDI LATORRE, SDB

Director de l'ISCR Don Bosco

Acabada la missió de Joan Baptista, arran del seu empresonament i posterior mort a mans d'Herodes Antipes, virrei de Galilea i de Transjordània, Jesús li pren el relleu; però no continuarà la seva tasca al lloc on ho feia el Baptista, a prop del Jordà, ni tampoc torna a Natzaret, on s'havia criat; sinó que s'estableix a Cafarnaüm, a la riba nord-occidental del llac de Galilea: una petita població de pescadors.

L'evangeli de Mateu insisteix repetidament que en Jesús troben compliment els antics oracles dels profetes. La presència de Jesús, profeta de la Bona Nova del Regne, obre els habitants de la comarca de Cafarnaüm, a la regió de Galilea, a la llum i a l'esperança. «El poble que vivia a les fosques ha vist una gran llum...» (Is 91,1). De fet, Jesús clamarà: «Jo soc la llum del món. El qui em segueix no caminarà a les fosques, sinó que tindrà la llum de la vida» (Jn 8,12), com recordàvem diumenge passat.

La predicació inicial de Jesús reprèn la del Baptista amb la invitació a la conversió; però ja no es tracta de preparar l'arribada del Messies sinó l'arribada del Regne de Déu, és a dir, la irrupció de la salvació de Déu en la vida del poble i de les persones, a la qual convé estar ben preparats i expectants.

I després de presentar-nos les primeres paraules de Jesús, l'evangelista ens presenta la seva primera acció: crear el seu primer grup de deixebles, formar una comunitat apostòlica de missioners del Regne. Pere i Andreu, Jaume i Joan reben la primera crida de Jesús. I hi responen amb immediatesa i decisió: ho deixen tot, feina i família, per seguir el Mestre. Ells constituïren el nucli de la comunitat apostòlica de Jesús, els Dotze.

La invitació és fer de *pescadors d'homes*; per una banda hi ha una continuïtat i per l'altra una novetat. Hi ha continuïtat en la feina però novetat en el contingut: les persones. No es tracta de fer proselitisme, es tracta d'aplegar la nova comunitat messiànica que espera l'arribada del Regne de Déu amb un cor ben disposat i convertit de tota dolenteria: una comunitat sense divisions, aplegada per la predicació de Pau (cf. 2a lectura). Sant Joan ho expressarà sota la imatge de la pleta i les ovelles que segueixen la veu del Bon Pastor, i que té en Pere el seu sol·lícit pastor (cf. Jn 10,3 i 21,16).

Aplegat el nucli de la seva comunitat, Jesús començarà la seva activitat de profeta del Regne, com veurem diumenge que ve.

VIDA DIOCESANA

Activitats del Sr. Bisbe

Dilluns 27, a les 11 h. Formació de preveres joves.

Divendres 31, a les 20.30 h. Escola de Pregària per a Joves a la parròquia de Sant Esteve de Granollers.

Dissabte 1 de febrer, a les 19.30 h. Confirmacions a la parròquia de la Santa Creu de Terrassa.

Diumenge dia 2:

—**A les 12 h,** Missa de la Presentació del Senyor a la Catedral.

—**A les 17 h,** trobada de la Vida Consagrada a Centre Borja de Sant Cugat del Vallès.

Visita Pastoral

Diumenge 26, a les 10.30 h. Missa Estacional i Visita Pastoral a la parròquia de Sant Fost de Campsentelles.

Dilluns 27, a la tarda. Visita Pastoral a la parròquia de Sant Vicenç de Mollet.

Dimarts 28. Visita Pastoral a la parròquia de Sant Vicenç de Mollet.

Dimecres 29. Visita Pastoral a les parròquies de Sant Vicenç de Mollet i Sant Fost de Campsentelles.

Notícies

El Sr. Bisbe beneeix les reformes de la parròquia de Sant Roc de Sabadell.

El diumenge 12 de gener, Mons. Saiz Meneses presidí la celebració de l'Eucaristia a la parròquia de Sant Roc de Sabadell i beneí les reformes realitzades en el temple parroquial.

Càritas organitza un curs de formació professional. Càritas ha organitzat un curs d'auxiliar de magatzem

per ajudar les persones a la reinserció laboral. La fotografia recull el moment de l'entrega de certificats del curs.

Agenda

Santuari de la Mare de Déu de la Salut. Diumenge 2 de febrer, després de la Missa de les 10.30 h, visita guiada amb explicació de les pintures i la història del santuari.

IV Setmana de la Bíblia.

Aquest diumenge 26 de gener és el Diumenge de la Paraula, per decisió del Papa Francesc en la seva Carta Apostòlica *Aperuit illis*, «Els obrí el sentit de les escriptures» i per indicació dels Bisbes de la Tarracòense tota la setmana (del 26 de gener al dissabte 1 de febrer) és la IV Setmana de la Bíblia, promovent la realització d'activitats diverses.

Infància missionera. Aquest diumenge 26 de gener és el Dia de la Infància Missionera. Es promouen activitats missioneres en col·legis i catequesis amb l'educació dels infants en la fe i en la solidaritat en

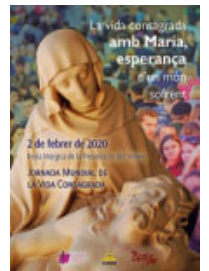

la missió. Per a més informació contactar amb el Delegat de Missions (delegacio-missions@bisbatdeterassa.org) o bé www.infanciamissione-ra.es

Jornada de la Vida Consagrada:

• **Dissabte 1 de febrer, a les 20 h,** a la parròquia de la Sagrada Família de Terrassa, trobada de pregària a través de la música (concert-pregària-testimoni) a càrrec del grup de religioses Vedrunes Ain Karem.

• **Diumenge 2 de febrer, a les 17 h,** en el Centre Borja de Sant Cugat del Vallès, trobada dels religiosos de la diòcesi amb el Sr. Bisbe. Conferència de Mn. Josep Mateu, Director del Secretariat Interdiocesà de Jovenut, sobre l'exhortació *Christus vivit* del Papa Francesc i la seva aplicació a la vida consagrada.

• **Diumenge 2 de febrer, a les 17 h,** en el Centre Borja de Sant Cugat del Vallès, trobada dels religiosos de la diòcesi amb el Sr. Bisbe. Conferència de Mn. Josep Mateu, Director del Secretariat Interdiocesà de Jovenut, sobre l'exhortació *Christus vivit* del Papa Francesc i la seva aplicació a la vida consagrada.

Curs per a matrimonis ALPHA. Dissabtes de febrer i març de 21.30 a 23.30 h. Lloc: Parròquia de la Mare de Déu de Gràcia de Sabadell. Informació: Montse Prats (t. 661 868 815).

REMAD MAR ADENTRO

† JOSEP ÀNGEL SAIZ MENESES
Obispo de Terrassa

Actualidad de san Pablo

Ayer celebramos la fiesta de la Conversión del Apóstol san Pablo, y concluía la Semana de Oración por la Unidad de los Cristianos. La reflexión de este año, tal como hemos visto, se ha articulado a partir de un episodio de su vida en el cuarto viaje del apóstol, en este caso a Roma. Su figura y su mensaje tienen una gran actualidad en una sociedad tan multicultural y multirreligiosa como es la nuestra.

Recordamos que nació en Tarso, en la actual Turquía, a comienzos de la era cristiana. Era una ciudad de marcado carácter helenístico, que se convirtió en la capital de la provincia romana de Cilicia (66 aC). Pablo era de padres judíos, descendiente de la tribu de Benjamín, y también gozó de la ciudadanía romana. Este contexto vital y social en la confluencia de tres culturas influyó radicalmente en él: de su ciudad de origen recibió el impulso para ir

siempre en busca de nuevos horizontes, y de su familia heredó un fuerte sentido de identidad hebrea.

La experiencia del encuentro con Cristo resucitado transformó de modo definitivo su existencia, pasando de ser perseguidor de la fe cristiana a apóstol del Señor Jesús. Fue una experiencia impactante y arrolladora, un acontecimiento que convirtió al antiguo fariseo, observante estricto de la ley, en el apóstol de los gentiles. Cuando se refiere a este hecho en sus cartas, va directamente a lo esencial y habla principalmente de una revelación y una vocación en el encuentro con el Resucitado.

Tiene una conciencia viva de haber sido llamado por el Señor y de haber sido enviado. Acostumbraba a comenzar sus cartas presentándose como apóstol de Jesucristo por voluntad de Dios. Reconoce de esta manera que es el Señor quien

tiene la iniciativa. Esta voluntad de Dios en la llamada concreta se ha de situar en el marco del plan divino de salvación. El apostolado, por consiguiente, no es una tarea meramente humana, sino que brota de la voluntad de Dios y requiere la colaboración de la persona llamada. Por eso la vida del apóstol está constantemente referida al Señor, en quien encuentra su sentido, su fortaleza y la gracia para llevar a cabo la misión encomendada.

El apóstol es un testigo enviado. Testigo es el que ve, el que escucha, el que experimenta. Él ha visto al Señor (cf. 1Cor 9,1), él ha sido testigo de Cristo resucitado, y responde entregándose totalmente a la tarea confiada: anunciar el evangelio por todo el orbe conocido. Ha recibido una misión que ha de cumplir, poniendo en segundo plano cualquier interés personal. A la vez, su fuerza incontenible radica en la

plena conciencia de estar siendo impulsado por Cristo mismo, en la convicción de que por más grandes que sean las dificultades, la fuerza de Cristo se hará presente en su debilidad.

San Pablo será mensajero de la universalidad de la salvación, de que todas las personas están llamadas a la salvación, sin diferencias, sin exclusivismos. Como dice a los cristianos de Galacia, «ya no hay judío ni griego; ni esclavo ni libre; ni hombre ni mujer, ya que todos vosotros sois uno en Cristo Jesús» (Gál 3,28). La salvación no está en función de la pertenencia a un pueblo, ni siquiera en función de la observancia de una ley. Dios ha intervenido en la historia mediante el envío de su Hijo, que por su misterio pascual salva a la humanidad. A la vez, el apóstol Pablo supo acoger los valores positivos de la filosofía de su tiempo, con una mirada positiva, inclusiva, tal como recomienda a la comunidad de Filipos «todo cuanto hay de verdadero, de noble, de justo, de puro, de amable, de honorable, todo cuanto sea virtud y cosa digna de elogio, todo eso tenedlo en cuenta» (Filip 4,8).